

“Abraham noemde die plaats `Jahwe zal erin voorzien; vandaar dat men nu nog zegt: Op de berg van Jahwe zal erin voorzien worden. ”

Genesis 22,9-18

Psalm: 40 (39)

Evangelie volgens Matteüs 26,36-42

Wij vieren vandaag het feest van Onze Heer Jezus Christus, Eeuwige Hogepriester. Op dit feest zijn wij uitgenodigd om het priesterschap van Christus te overwegen. Dit feest bemoedigt alle christenen om Jezus na te volgen, op een bijzondere manier hen die geroepen werden om Jezus te volgen in de roeping tot het priesterschap, maar ook alle andere gelovigen omdat wij allen door het doopsel in het algemeen priesterschap delen.

De introductie van het feest van Christus Priester vond plaats in het verlengde van de viering van het Jaar van de Priester (2009-2010). Het feest moet ook worden verstaan in de lijn van de Jaarlijkse dag van gebed voor de heiliging van de priester, die door de zalige Paus Johannes Paulus II werd ingesteld.

Zo horen wij ook in de eerste lezing dat God geen offers wilde van Abraham maar dat God zelf voorziet in een offer. Het offer van Abraham was zijn geloof: *“Toen Abraham echter zijn hand uitstak naar het mes om daarmee zijn zoon de keel af te snijden, riep de engel van Jahwe hem van uit de hemel toe: Abraham, Abraham! En hij antwoordde: Hier ben ik. Hij zei: Raak de jongen met geen vinger aan en doe hem niets! Ik weet nu dat gij god vreest, want gij hebt Mij uw zoon, uw enige, niet willen onthouden. Abraham keek om zich heen en bemerkte een ram, die met zijn horens in het struikgewas vastzat. Hij greep de ram en droeg die als brandoffer op, in plaats van zijn zoon. Abraham noemde die plaats `Jahwe zal erin voorzien; vandaar dat men nu nog zegt: Op de berg van Jahwe zal erin voorzien worden.”*

Met Jezus komt alles in een nieuw licht te staan. Hij gaf zijn leven in gehoorzaamheid aan zijn Vader om ons te redden zoals wij met Pasen hebben gevierd en zoals wij in iedere viering van de Eucharistie opnieuw mogen vieren en bidden: Zie het Lam Gods dat de zonden van de wereld wegneemt.

De zelfgave waarin Jezus ons is voorgegaan is ook onze roeping, van alle gelovigen. Door het algemeen priesterschap delen wij in deze missie om ons leven te geven als gave voor het heil van de wereld. Maar dit kunnen wij uiteraard niet uit onszelf. Ook Jezus moest er veel voor bidden om de wil van zijn Vader te doen.

“Nadat Hij een weinig verder was gegaan, wierp Hij zich plat ter aarde en bad: Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan. Maar toch: niet zoals Ik wil, maar zoals Gij wilt..Hij verwijderde zich voor de tweede keer en weer bad Hij: Vader, als het niet mogelijk is dat die beker voorbijgaat zonder dat Ik hem drink: dat dan uw wil geschiede.”

Laten wij dan ook iedere dag bidden om deze genade, opdat ook wij kunnen leren dat God geen offers vraagt van ons maar dat wij in Hem geloven: *“Welke werken moeten wij voor God verrichten? Jezus gaf hun ten antwoord: Dit is het werk dat God van u vraagt: te geloven in Degene, die Hij gezonden heeft.”*